

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **obec Valašská Bystřice**, Valašská Bystřice 316, zastoupené advokátkou Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, Olomoucká 36, Mohelnice, proti žalovanému: **Odvolační finanční ředitelství**, Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí ze dne 19. 12. 2019, čj. 52817/19/5000-10470-702394, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 8. 9. 2021, čj. 31 Af 5/2020-55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Obec Valašská Bystřice získala mezi lety 2010 a 2012 dotace na přístavbu a rekonstrukci domova pro seniory ve výši 15 900 000 Kč (první dotace) a 16 400 000 Kč (druhá dotace). U obou porušila podmínky, za což jí byly vyměřeny odvody do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně (ve výši 795 000 Kč a 1 530 910 Kč). Proti oběma výměřům se obec neúspěšně bránila, a to i před Nejvyšším správním a Ústavním soudem. Protože se obec ocitla s odvody v prodlení, Finanční úřad pro Zlínský kraj jí vyměřil penále [podle § 44a odst. 7 (resp. odst. 8) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění do 29. 12. 2011 (resp. do 19. 2. 2015)]. Proti prvnímu platebnímu výměru na penále se obec neúspěšně bránila, a to opět i u NSS a ÚS (rozsudek NSS ze dne 5. 1. 2022, čj. 10 Afs 427/2021-57; usnesení ÚS ze dne 2. 11. 2022, sp. zn. III. ÚS 560/22). Proti druhému platebnímu výměru na penále se obec u NSS brání v nyní projednávané věci. Činí tak poté, co jej odvoláním neúspěšně napadla u žalovaného; žalobu proti jeho rozhodnutí pak zamítl Krajský soud v Brně.

[2] Obec v kasační stížnosti navrhuje zrušit rozsudek krajského soudu z téměř stejných důvodů, pro které u NSS neúspěšně napadala rozsudek týkající se prvního platebního výměru na penále. Kasační stížnosti jsou až na jediný argumentační bod (k tomu viz dále) totožné. Proto NSS stěžovatelku odkazuje na svůj předchozí rozsudek (10 Afs 427/2021). Jeho závěry lze bezesbytku uplatnit i ve vztahu k druhému platebnímu výměru na penále a obci je může zprostředkovat její advokátka, která ji i tehdy zastupovala.

[3] V projednávané věci obec nově (rozuměj na rozdíl od dřívějšího kasačního řízení) namítá, že v mezidobí (před rozhodnutím žalovaného o odvolání proti druhému platebnímu výměru na penále) jí byl částečně prominut druhý odvod za porušení rozpočtové kázně: z částky 1 530 910 Kč bylo prominuto 328 000 Kč. O tuto prominutou částku se mělo podle obce snížit i penále za prodlení s tímto odvodem.

[4] Žalovaný k této námitce uvádí, že je třeba rozlišovat rovinu vyměřovací a rovinu platební. Penále se týká roviny vyměřovací a je vyměřeno podle vzorce stanoveného zákonem. Prominutí odvodu se týká roviny platební, a na vypočtení penále tedy nemá vliv.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně v určitých případech (mezi něž patří i nynější věc) byl porušitel rozpočtové kázně povinen zaplatit penále ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení, nejvýše však do výše tohoto odvodu (§ 44a odst. 7, resp. odst. 8, rozpočtových pravidel v rozhodném znění). Kdo se dopustil porušení rozpočtové kázně, mohl požádat o prominutí nebo částečné prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně nebo penále (§ 44a odst. 10, resp. odst. 11, rozpočtových pravidel).

[7] NSS souhlasí se závěrem krajského soudu (body 25 a 26 jeho rozsudku), že prominutí části odvodu nemůže mít vliv na vyměření penále za prodlení s daným odvodem. Zákon stanovil způsob výpočtu penále jednoznačně a neponechal finančním orgánům prostor pro správní uvážení, zda vůbec, popřípadě v jaké výši uloží penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně (rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2016, čj. 4 Afs 57/2016-32). NSS už v minulosti zdůraznil, že institut prominutí daně (tj. i odvodu za porušení rozpočtové kázně) představuje výjimečné osvobození od konkrétní daňové povinnosti (konkrétního odvodu). Smyslem rozhodnutí o prominutí (části) odvodu tedy není nahrazovat úvahu, která náleží do fáze samotného vyměření odvodu (rozsudek ze dne 7. 3. 2019, čj. 10 Afs 65/2018-42, bod 53). Jinak řečeno, prominutí odvodu se týká jen platební povinnosti uhradit odvod a neznamena, že by rozpočtová kázeň porušena nebyla nebo že by prominutá část odvodu neexistovala. Jedinou cestou, jak se pokusit o snížení řádně vyměřeného penále, je požádat o jeho (částečné) prominutí. To ostatně obec učinila.

[8] Obec se svými námitkami tedy neuspěla, a NSS proto kasační stížnost zamítl. Obec nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch (§ 60 odst. 1 s. ř. s.); žalovanému nevznikly náklady řízení vymykající se z běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 28. července 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu